

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Til Ditlev Gothardt Monrad

Citation: Ploug, Carl: "Til Ditlev Gothardt Monrad", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 95.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-workid64245.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Til Ditlev Gothardt Monrad.

Det er en dejlig Drøm, Naturen drømmer,
Hver Gang den hilser Vaarens Atterkomst,
Naar Kilden frisk af Jordens Bryster strømmer,
Og Knoppen foldes ud til Blad og Blomst;
Naar Vinden løfter Havets blanke Bringe,
Og Bien drikker Æbletræets Sne,
Og tusind Fuglekor i Luften klinge:
- Den drømmer da om Frihedens Ide.

Den samme Drøm sig over Folket sænker,
Naar Tidens Herre vinker med sit Bryn:
Da briste gammel Fordoms møre Lænker,
Da falder Seklers Taage fra dets Syn,
96 Da hører det Forjættelsernes Stemmer
Som Klokketoner gennem Luften gaa,
Og Kraftens Spænding zitrer i dets Lemmer,
Og nye Pulse i dets Hjerter slaa.

Det var i slig en Drømmens Stund, Du valgte
For Bogens stille Syssel Livets Strid,
Da over Dig kom Aanden, og Du talte
Hvad dunkelt gjæred i den unge Tid;
Da Du, den blege Gransker, ind for Skranken
Som Ridder, fuldt og færdigt rustet tren,
Og sejrrig svang dit stærke Vaaben, Tanken,
I Sjælens Kampe hærdet, klar og ren.

Hvad Du har stridt, veed alle Danmarks Sønner;
Hvad Du har lidt, det veed ikkun Du selv;
Men Sindets dyre Fred alt nu Dig lønner,
Og Eftertiden løser Nutids Gjæld.
Tag dine Venners Tak og glade Hyldest,
Men tag dermed vort alvorsfulde Haab:
At Du først da har Dig, som os, gjort Fyldest,
Naar Folkets Drøm faar Virkeligheds Daab!